

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2012. január 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**v é g z é s t :**

A testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2011. március 7. napján kihirdetett 2.Bf.69/2011/4. számú ítéletét **helybenhagyja.**

**I n d o k o l á s :**

Az Ajkai Városi Ügyészség B.1049/2007/9-I. számú vádiratában vádlottal szemben 1 rb, a Btk. 170.§ (1), (2) bekezdésében meghatározott súlyos testi sértés büntette miatt emelt vádat.

*Az Ajkai Városi Bíróság - megismételt eljárás keretében hozott - B.370/2009/27. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés). Ezért 180.000 Ft pénzbüntetésre (180 napi tétel; egy napi tétel összege 1.000 Ft) ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.*

*Az első fokon megállapított tényállás lényege szerint:*

2007. október 31. napján telefonos bejelentkezést követően 10 óra körüli időben **Helység5**-ben, a szám alatti irodájában felkereste **sértett** kerületi állatorvos sértettet, akinek **Név1-ként** mutatkozott be. Amikor a vádlott a sértettel négyszemközt maradt, azt közölte, hogy a pápai vágóhíddal kapcsolatosan bejelentése van. A sértett tájékoztatására váratlanul, minden előzetes indok, illetve szóváltás nélkül az íróasztalon átnyúlva, bal kézzel megragadta **sértett** karját, őt az asztalhoz rántotta és jobb kézzel, ököllel egymás után három alkalommal olyan erővel megütötte a sértett bal arcfelét, hogy azonnal vérezni kezdett. Ezután a vádlott távozott, és közölte a sértettel, hogy ezt megérdemelted.

A vádlott bántalmazása következtében **sértett** a bal járomív törésében, az arccsont törésében, a fej zúzódásában, a bal fül zúzott sebében és bevérzésében, valamint a bal szem mellett, illetőleg a felső szemhéjon zúzott sebekben megnyilvánuló, 8 napon túl, ténylegesen mintegy 42 nap alatt gyógyuló sérüléseket szenvedett.

*A jogi indokolás tartalmazza a bizonyítékok mérlegeléséből következő elsőbírói megállapítást, miszerint a vádlott kétséget kizáróan elkövette a terhére rótt bűncselekményt. A vádlott tagadta bűnösségét, védekezése szerint nem bántalmazta a sértettet, a vádbeli időpontban nem tartózkodott **Helység5**-ben. **Tanú 1** és **Tanú 2** részben alátámasztották a vádlott vallomását. A **Helység2-i** Panzió nyilvántartása szállóvendéggként nem tartalmazta a vádlott és a tanúk nevét. A hívásinformációk, cellapozíciók vonatkozásában beszerzett igazságügyi informatikai szakértő arra a megállapításra jutott, hogy nem határozható meg egyértelműen és kellő pontossággal az, hogy a bűncselekmény elkövetésének idején hol volt vádlott. A sértett következetesen állította, hogy a vádlott bántalmazta, **Tanú4** tanú a tárgyaláson nem ismerte fel a támadót, pár pillanatra, oldalról látta csak. A bizonyítékok felsorolását követően az elsőfokú bíróság bemutatta értékelését, indokolási kötelezettségének eleget tett, és határozott a büntetőjogi felelősség kérdésében.*

Az ítélet ellen a vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, felmentésre irányuló fellebbezést jelentettek be, míg az ügyész tudomásul vette a döntést.

*A Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2011. március 7. napján kelt 2.Bf.69/2011/4. számú ítéletével az Ajkai Városi Bíróság B.370/2009/27. számú ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat a testi sértés büntettének (Btk.170.§ (2) bekezdés) vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.*

*A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt tárgyalást szabályosan, teljes körűen vette fel, a korábbi hatályon kívül helyező végzésben adott iránymutatásoknak megfelelően. A bizonyítékok értékelése során azonban az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, ezért az ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdés d./ pontjában foglalt okból megalapozatlan, ami a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Foglalkozott a megyei bíróság vádlott, **Tanú 1** és **Tanú 2** által együtt töltött idővel, annak helyével, a vendégkönyvvel, a híváslistával, cellainformációval, útvonallal, a banki készpénzbefizetéssel, az igazságügyi informatikai szakértői véleménnyel, nem utolsósorban a sértetti vallomással. Állást foglalt, hogy mely bizonyítékok nem cáfolják, mely adatok gyengítik a vádlott védekezését, vagy a sértetti előadást. Leszögezte, hogy a vádlott vallomásának kizárólag egyetlen bizonyíték mond ellent, a sértett vallomása, míg más bizonyítékok arra utalnak, hogy a bűncselekményt nem a vádlott követte el.*

Mindent figyelembe véve a másodfokú bíróság nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg tényből tényre való eltérő következtetés útján, majd mellőzte a történeti tényállásból, hogy a sértettet a vádlott bántalmazta, az *ismeretlen elkövető* megjelölést alkalmazta a történeti tényállás egészében.

Az eltérő tényállás alapján lefolytatott felülbírálat eredményeként a vádlott bűnösségére vont következtetést tévesnek nevezte, mert álláspontja szerint *a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a vád tárgyává tett bűncselekményt vádlott követte el.* További bizonyítás felvételére nem látott lehetőséget, azt az ügyész sem indítványozta, így felmentő rendelkezést hozott a Be. 6.§ (3) bekezdés b./ pontjában foglalt okból.

A Veszprém Megyei Bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, felmentés miatt, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabására irányulóan, egyúttal a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta.

\* \* \*

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.96/2011/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést eltérő indokok alapján tartotta fenn. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mert adós maradt a vádlott első gyanúsított kihallgatásakor elhangzottak értékelésével, nem foglalt állást két tanú szavahihetőségét illetően, nem vett fel bizonyítást a vendégkönyvvel kapcsolatban, a cellainformációk tekintetében is sérült az indokolási kötelezettség, a készpénzbefizetés esetében a rögzített indokolás ellentmond a logika szabályainak. **Tanú4** és **Tanú5** tanúk vallomásaival kapcsolatos következtetést ésszerűtlennek nevezte. A logikai szabályaival ellentétesnek találta motívummal, gátlástalan elkövetési módra szóló indokolást is. Összegezve azt a megállapítást tette, hogy a másodfokú bíróság több lényeges körben nem tett eleget indokolási kötelezettségének, illetve több következtetése az ésszerűség és a logika szabályaiba ütközik, emiatt a másodfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Ezért indítványozta a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Kiemelte, hogy mely tekintetben sérült az indokolási kötelezettség. Említette a tanúvallomásokat, a cellainformációból lesűrhető ellentmondást, a banki befizetést, a sértett következetes vallomását, a vendégkönyvvel kapcsolatos aggályokat, amelyre nézve bizonyítást nem vett fel a megyei bíróság.

A védő a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Véleménye szerint a bíróság teljes körű bizonyítást vett fel, a megyei bíróság megindokolta a döntését. A vádlott korábban nem így nézett ki, alibijét igazolta a testvére, a vendégkönyv tartalmának tisztázása nem a büntetőeljárás feladata. Az elkövetőt olyan személyek között kellene keresni, akiket a sértett megbírságolt.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta.

Az ítélőtábla a perorvoslatot a Be. 393.§ (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, ennek eredményeként az ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát nem találta alaposnak.

A harmadfokú felülbírálat során mindenekelőtt megállapította, hogy a másodfellebbezés joghatályos volt, mivel a Veszprém Megyei Bíróság ügydöntő határozata a bűnösség kérdésében az Ajkai Városi Bíróság bűnösséget kimondó elsőfokú ítéletétől eltérő rendelkezést tartalmaz, azt úgy változtatta meg, hogy az elsőfokon elítélt vádlottat a testi sértés büntettének vádja alól bizonyítottság hiányában felmentette.

A Győri Ítélőtábla a Be. 387.§ (1) bekezdése szerint a Veszprém Megyei Bíróság ítéletét a megelőző első- és másodfokú bírósági eljárásokkal együtt felülbíráta. Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok eljárási szabálysértés nélkül folytatták le a bizonyítást, indokolási kötelezettségüket teljesítették.

A fellebbezéssel támadott másodfokú ítélet alapjául szolgáló tényállás - a megyei bíróság által tett helyesbítéssel - a harmadfokú eljárásban is irányadó volt, az ítélőtábla határozatát a Be. 388.§ (1) bekezdése értelmében változtatás nélkül erre alapította, mivel azt megalapozottnak találta.

Az ítélőtábla megállapítása szerint a megyei bíróság eljárása nem sértett törvényt. A Be. 352.§ (2) bekezdés d./ pont alkalmazásával az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényekből kiindulva tett helytelen ténymegállapítását, helytelen ténybeli következtetését helyesbítette, a rendelkezésre álló adatok tartalma alapján.

Az Ajkai Városi Bíróság a megismételt eljárásban is azt állapította meg, hogy a vádlott követte el a testi sértés elleni cselekményt, míg a megyei bíróság az eljárás adatai alapján ezt nem találta bizonyítottnak. A másodfokú bíróság a Be. 4.§ (1) bekezdésére hivatkozással - a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére - annyiban eltérő tényállást állapított meg, hogy a hatóság előtt ismeretlen személy volt, aki a sértett sérelmére bűncselekményt valósított meg, a megvádolt személyen kívül más is elkövethette azt.

A megyei bíróság az elsőfokú eljárásban felvett bizonyítás anyagából indult ki lényegében, és bizonyítás felvételét nem találta indokoltnak, mert minden szükséges anyag a rendelkezésre állt, azok az alapeljárás részét képezték.

A lefolytatott bizonyításnak az adataiból azonban az említettek, illetve általa részletesen indokoltak szerint az eltérő tényállás alapján más megállapításra jutott, abban a tekintetben, hogy valóban történt bűncselekmény a sértett sérelmére, azonban az elkövető kiléte vonatkozásában más álláspontra helyezkedett. Kimondta, hogy

vádlottat a bűncselekményben elmarasztalni nem lehet, ezért bizonyítottság hiánya okán felmentéséről határozott.

A fellebbviteli főügyészség arra hivatkozott, hogy az eljárási szabályoknak a megsértése mutatkozik meg abban, hogy a panzió vendégkönyvének a megtekintése, az erre vonatkozó bizonyítás felvétele csak tárgyaláson történhetett volna meg, amennyiben a tárgyalás anyagává kívánta volna tenni a megyei bíróság a bejelentések hiányát. Ebben az esetben azonban nem ez történt. A vendégkönyv másolata az iratok közt megtalálható, így a csatolt irat megtekintéséről, feltárásáról van szó. Ez önmagában nem igényelt más eljárási formát.

A fellebbviteli főügyészség álláspontjával ellentétesen a harmadfokú bíróság úgy találta az indokolási kötelezettség teljesítését illetően, hogy a büntetőjogi felelősség szempontjából meghatározó elemek a másodfokú bíróság indokolásából kitűnnek, a jogi okfejtés követhető, logikus és kidolgozott.

A megyei bíróság álláspontja, döntésének alapja megismerhető az ítéletből, és az indokolási kötelezettség olyan súlyú hiánya, amely az eljárás megismétlését indokolná, nem állapítható meg.

Fentiek mellett az is leszögezhető, hogy egy esetleges megismételt eljárástól sem várható olyan új adat, tény, tekintettel a 2007. októberi elkövetésre, még a panzióban való tartózkodás kapcsán esetlegesen felvehető bizonyítást nézve sem, amely a tényállás tisztázásához közelebb vinné a bíróságot.

Mindezekre figyelemmel az irányadó tényállásból a másodfokú bíróság helytálló megállapításra jutott, és az eljárási jogszabálynak megfelelően mentette fel vádlottat a testi sértés büntettének vádja alól bizonyíték hiányában.

Az ítélet járulékos rendelkezése a bűnügyi költség vonatkozásában szintén helyénvaló.

Ezért a megyei bíróság a Veszprém Megyei Bíróság ítéletét a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

Győr, 2012. január 5. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.  
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.  
a tanács tagja, előadó

.Miklós Mária sk.  
a tanács tagja

**Z á r a d é k :**

Ez a végzés és a Veszprém Megyei Bíróság 2011. március 7. napján kelt 2.Bf.69/2011/4. számú ítélete 2012. január 5. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2012. január 5. napján

. Nagy Zoltán sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: